

BANA DERLER

Âşık Yaşar Reyhanî

Bana derler âşık, derdini söyle
Bu bir sırdır emanettir veremem.
Belki dağlar kadar büyümem amma
Cevizin de kabuğuna giremem.

Hasta odur sabır ile inleye
Evlat odur nasihati dinleye
Bundan sonra zevkle bakmam aynaya
Çünkü onda iç yüzümü göremem.

Kulaksız işitmek dilsiz ifâde
Canım cânânındır edem iâde
Vücut bir camidir vicdan seccâde
Onun bunun çıkarına seremem.

Reyhâni'yim zamanım yok gülmeye
Doğar iken boyun eğdim ölmeye
Azrail gelmesin canım almaya
Bir canım var cananındır veremem.

VERDİĞİ İLHAMLA

İlhan Yardımcı (Kemâlî)

Âşıklar gelir, göçerler; sırda kalır derd-i gam
Aşkın bâde içerler, kemâlatta kalmaz ham
Mânâ/âhenk biçerler, kıskanır onları cam
Daim Hakkı seçerler, kırık sazda bin ilham
Kırık mızrâp içinde, aldığına bize ver!

Hasta vardır iniler, sabır/şükür sermâye
İhsan iner siniler, gözler ister görmeye
Zikir ister çeneler, ömür koza örmeye
Yaş seksende seneler, musallada gülmeye
Ömür bir rüzgâr gibi, hayatını cüze ver!

İbâdetsiz bir hayat, namaz dinin direği
Her gün olursa bayat, saman dolu mereği
Anlayış buysa berbat, fâni dünya ereği
Elde ne kalır, heyhat; kitap yüklü tereği
Bel büküldü, sızılar; nasırları dize ver!

Gönül Kâbe, bir cami, vicdan/akıl seccâde
İman onun imamı, Hakk'a olursa sâde
Edep ile erkânı, ilim alır ifâde
Zülcelâl arş'ı tanı, yalvar gelsin imdâde
Nâr içinde nur saklı, ocaktaki köze ver!

Nasihât özden gelir, evlat onu dinlerse
Deryâda su yükselir, mazlûm/maznûn inlerse
Takva hayat yücelir, kulak ver fermân sese
Bâtilla/şer cücelir, paklamaz hamam kese
Gelecek nesilleri, sağlam maya, öze ver!

Lâyık nefis ölüm tadar; istese, istemese
Günah göstermez radar, gerçeği bilen kimse
Vardır nice kafadar, kırılmadan incelse
Mizan başına kadar, ruhlar toplansa, gelse
Laf anlamaz cahiller, kâmil olan söze ver!

Reyhâni kitabını, *Kemâli* yazdı, yaydı
Yüzler şiir babını, arşive yaptı kaydı
Gür çıkan hitâbını, oku atılan yaydı
Mahşerde hesâbını, niyaz küçük olaydı
Veremem deme sakın, aynalarda yüze ver!